

[Villemoes.]

paagældende Folk, synes jeg, at alting hører op. Men jeg haaber, at Forslaget undergaar store Forandringer, inden vi ser det igen her til tredje Behandling.

Elmquist: Med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvem der har forstaaet Professorbetænkningen rigtigt, tror jeg, at Ministeren og jeg helst skal fortsætte Diskussionen herom senere. Det vil vist føre for vidt at blive ved her. Jeg mener, jeg har forstaaet den rigtigt, men det andet Spørgsmaal, som er vigtigere, er Spørgsmaalet om Fradraget af Merindkomstskatten. Dér bliver Ministeren ved at sige, at det er et rent teknisk Spørgsmaal, hvis Løsning ikke betyder større eller mindre Skattebyrde, idet man kan sætte Procenten højere eller lavere. Jeg vil da gerne spørge den højtærede Minister: Blev Procenten sat op for private Personer, da Ministeren frafaldt sit Krav om, at Merindkomstskatten ikke maatte fradrages? Det har jeg ikke faaet Svar paa, men det vil jeg gerne vide: Blev Procenten sat op tilsvarende, saa at de private Personer ikke tjente noget ved det? Det maatte man tro, naar den højtærede Minister siger: jeg kan gaa med til, at Merindkomstskatten fradrages, men saa sætter jeg Procenten op, saa at Skatteyderne ikke tjener noget. Det farlige ved den Fremgangsmaade, som Ministeren følger her for Aktieselskaberne, hvorefter man ikke maa fradrage Skatten, afsløres netop gennem det, Ministeren siger her, idet Ministeren faar Lejlighed til skjult at tage mere end det, han tilsyneladende faar i Skat. Ministeren siger: ved dette Forslag faar jeg 9 Mill. Kr. i Merindkomstskat fra Aktieselskaberne, men saa maa Aktieselskaberne ikke fradrage Merindkomstskatten; hvis Aktieselskaberne skal have Lov til at fradrage Merindkomstskatten, sætter jeg Procenterne op, saa at jeg faar Dækning, altsaa faar saa mange Millioner flere. Jeg sagde før, at da man maa regne med, at Aktieselskaberne af den Merindkomstskat, de betaler, igen skal betale i Gennemsnit ca. 70 pCt., bliver det af de 9 Millioner ca. 7 Mill. Kr., og da jeg spurgte Ministeren: er det ikke rigtigt, at hvis Aktieselskaberne maatte trække Merindkomstskatten fra, vilde Ministeren sætte Procenterne saa meget op, at Ministeren fik Dækning for det, som Aktieselskaberne tjente derigennem, saa nikkede Ministeren og sagde: jo, ganske rigtigt. Se, det er Faren ved, at man gaar over til at nægte Ret til at fradrage Skatten; for det lyder jo langt mere beskedent, at en Minister kommer og

siger: jeg forlanger en Merindkomstskat paa 9 Mill. Kr., end hvis Ministeren sagde: jeg forlanger en Merindkomstskat paa 15 eller 16 Mill. Kr. Det lyder langt mere beskedent, og hvis vi derfor efterhaanden kommer ind paa dette, at Skatter ikke maa trækkes fra i det kommende Aar, saa skal vi se, saa giver de hungrige Finansministre — og de er jo i Flertal; jeg ved ikke, om nogen nogen Sinde har set en mættet Finansminister — Anledning til i Ly af dette at tale om mere beskedne Beløb, end hvis man holdt sig til den gamle Regel, at Skatter maatte trækkes fra, skønt Beløbene i Virkeligheden bliver langt større. Derfor mener jeg, at Ministeren her laver et lille Taskenspillerstykke, det være sagt i venlig Betydning, et lille Hekseri, idet han siger: jeg tager 9 Mill. Kr., medens han i Virkeligheden tager 15—16 Mill. Kr. fra Aktieselskaberne.

Finansministeren (K. H. Kofoed): Ved Forhandlingerne om dette Forslag blev der, da Resultatet skulde gøres op, nøje taget Hensyn til, hvilke af disse Beskatninger der var kombineret med Fradrag, og hvilke der var uden saadan Kombination. Man var klar over det Forhold, at naar der ikke er Adgang til Fradrag, maa Procenterne være lavere, end hvis der er en saadan Adgang, og de Merindtægtsprocenter, der staar i Lovforslaget, er relativt lave i Forhold til dem, der staar som Opsparingsprocenter i den saa ofte omtalte Professorudvalgsbetænkning. Dér opererer man med 50—80 pCt., medens man i Lovforslaget opererer med 15—40 pCt., og det er bl. a. under Hensyn til Bestemmelsen om, at der ikke er Adgang til Fradrag i det næste Skatteaar.

Til det ærede Medlem Hr. Villemoes maa jeg sige i Anledning af de udtalte Forhaabninger om gennemgribende Ændringer, at Forholdet er det, som jeg sagde i min Forelæggelsestale, at det Lovforslag, vi her behandler, utvivlsomt efter det passerende i det væsentlige er Udtryk for, ikke alene hvad der efter min Mening er forsvarligt og nogenlunde tilfredsstillende i Øjeblikket, men ogsaa for, hvad der er politisk gennemførligt. Det tror jeg man skal tage Hensyn til, naar man opstiller sine Betragtninger om Muligheder for Ændringer.

Elmquist: Den højtærede Minister skylder mig stadig Svar paa dette Spørgsmaal: da Ministeren kom med et Forslag, hvorefter Skatten hverken maatte trækkes fra for private Personer eller Aktieselskaber, og da dette Forslag blev forandret saaledes, at private Personer fik Lov til at trække den